

[Bækgaard.]

leve fattig og dø rig, og sådanne betingelser ønsker vor tids unge ikke at etablere sig under, især når de ser, at det er helt andre gode økonomiske vilkår, der bydes unge i andre erhverv.

Efter min opfattelse er det derfor et spørgsmål, om der ikke burde oprettes en låneserie alene for generationsskiftet med f. eks. 40-45 års løbetid. For at begrunde mit spørgsmål må jeg måske bruge et eksempel. En ung landmand, som selv har sparet 20.000 kr. op, køber en ejendom til 200.000 kr. Han må da låne de 180.000 kr. I første og anden prioritet — altså de langfristede kredit- og hypotekforeningslån — kan han vel låne ca. 40 pct. af de 200.000 kr., d. v. s. 80.000 kr. Så kommer loven her med de næste 30 pct. af købesummen, d. v. s. 60.000 kr. Med en egenkapital på 20.000 kr. er han nu oppe på 160.000 kr. De resterende 40.000 kr. må han ud at låne i dyre, kortfristede kautionslån el. lign. Det betyder efter min mening meget, at der er mulighed for så langfristede lån som vel muligt ved generationsskifte, og jeg kan her tilslutte mig de udtalelser, det ærede medlem hr. Niels Eriksen gjorde om at få så store langfristede lån som vel muligt.

Jeg vil endvidere gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om der er mulighed for, at låntagere, som har modtaget lån i de serier, der berøres af lovforslaget, kan få deres lånetid forlænget, såfremt lovforslaget vedtages. Institutionen har jo kun virket i 3-4 år, og selv om jeg er klar over, at tre femtedele af udlånene er 17-20-årige, vil det nok kunne lade sig gøre at imødekomme eventuelle ønsker desangående.

Den højtærede landbrugsminister kan måske også oplyse om de hidtidige låns placering i de forskellige landsdele, da det vel giver et fingerpeg, ikke alene om interessen for landbrugets realkreditfond, men også om landbrugets låneønsker ud over landet i det hele taget.

Mit parti er velvilligt indstillet over for lovforslaget, men vil gerne, om de her rejste spørgsmål kan blive taget op til overvejelse.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har mødt

— med eller uden kritiske bemærkninger.

I sin bedømmelse af den virksomhed, der udføres af landbrugets realkreditinstitut, skal man tage med i betragtning, at den har foregået i konkurrence med andre udlånsinstitutter. Det er overflødigt at sige, at enhver låntagning selvfølgelig er frivillig, og man optager formentlig ikke lån, medmindre man mener man kan være tjent med det. I øvrigt er realkreditinstituttet jo en privat institution, hvis lånetilsagn ikke sorterer under ministeriet og heller ikke skal sortere under ministeriet, og når man spørger, hvordan udlånene foregår, vil jeg sige, at det vil jeg da gerne søge oplyst over for det udvalg, som jeg nu forventer nedsat.

Må jeg tilføje, at med hensyn til det principielle spørgsmål, der har været rejst om andre finansieringsformer, ligger det sådan, at dette spørgsmål for tiden drøftes i landbokommissionen eller rettere i et udvalg nedsat af landbokommissionen. Jeg forventer, at der inden alt for længe vil foreligge en indstilling fra dette udvalg til den store landbokommission, hvor vi så sagligt vil gennemgå alle de problemer, der rejser sig i forbindelse med finansiering inden for landbruget, og jeg kan ikke i dag tage stilling til, hvilke former der vil være at foretrække, hvis vi finder det fornødent at oprette nye former for kreditgivning til landbruget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Carl Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statens almindelige kunstfond.

(Lovforslaget (nr. 82) findes i tillæg A. sp. 915, fremsættelsen i tidenden sp. 2395).

Lovforslaget sattes til forhandling.